

DaNS reljai.com

Izložba arhitektonske fotografije

Fokus na modernizam

Arhitektura Novog Sada 1950-1970

Otvaranje:

četvrtak, 23. mart, 2017. u 19h

Muzej savremene umetnosti Vojvodine, galerija S

Trajanje:

23.03.-09.04.2017.

Autori koncepta i kustosi izložbe:

Relja Ivanić i DaNS /

Aleksandar Bede, Andrea Tamaš Dačić, Slobodan Jović, Dragana Konstantinović, Maja Momirov

Autor fotografija:

Relja Ivanić (www.reljai.com)

Organizator:

Društvo arhitekata Novog Sada (www.dans.org.rs)

Partneri:

Muzej savremene umetnosti Vojvodine

Inženjerska komora Srbije

Učesnici studentskog segmenta izložbe:

Studenti Akademije umetnosti u Novom Sadu

koordinatori: Mia Ćuk, Andrea Palašti, Aleksandar Ramadanović

Studenti Departmana za arhitekturu i urbanizam Fakulteta tehničkih nauka u Novom Sadu

koordinatori: Miljana Zeković, Višnja Žugić, Bojan Stojković

Izložba arhitektonske fotografije

Fokus na modernizam

Arhitektura Novog Sada 1950–1970

Izložba Fokus na modernizam: Arhitektura Novog Sada 1950-1970 ima za cilj da se, kroz selekciju objekata iz ovog perioda, javnosti predoče kvaliteti i vrednosti arhitektonskog nasleđa iz ove stvaralačke epohe koja još nije doživela svoju punu revalorizaciju i popularizaciju šire od uskih stručnih krugova.

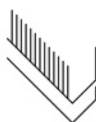
Ovaj period predstavlja ključno doba za razvoj ne samo arhitektonske discipline kod nas, već i za uspostavljanje osnova savremenih urbanih matrica na kojima grad i danas počiva. Prve posleratne decenije su period kada je domaća arhitektura ravnopravno učestvovala u razvoju savremenih arhitektonskih tokova u svetu, a da to danas nije dovoljno osveščeno. Ukazivanjem na neotkrivene kvalitete i vrednosti otvara se pitanje njihove zaštite i (re)pozicije u graditeljskom nasleđu Novog Sada i Vojvodine.

Izložba se sastoji iz dva dela. Prvi deo čini selekcija objekata iz ovog perioda prikazanog kroz arhitektonske fotografije većih formata, autora Relje Ivanića, trenutno najaktivnijeg fotografa specijalizovanog za arhitekturu u Srbiji. Drugi deo izložbe obuhvata radove studenata likovnog departmana Akademije umetnosti i studenata Departmana za arhitekturu i urbanizam Fakulteta tehničkih nauka, koji u obliku fotografskih studija i foto eseja, daju estetski i kritički osvrt na sadašnje stanje objekata i njihovih savremenih korisnika.

Izložbom Fokus na modernizam: Arhitektura Novog Sada 1950-1970, Društvo arhitekata Novog Sada otpočinje sa višegodišnjim istraživačkim projektom Jugoslovenski modernizam u Vojvodini čiji je cilj valorizacija i predstavljanje nasleđa posleratne modernisitčke arhitekture na ovim prostorima, upravo sada kada postoji dovoljna vremenska i ideološka distanca.

Poslovna zgrada

Bulevar 23. oktobra/oslobodenja 69

Arh. Sibin Đorđević (1926-2013)

Realizacija: 1957-1959.

Poslovna zgrada, u kojoj su se nalazila preduzeća Jugopetrol, Kooprodukt, Zanakop, a jedno vreme i Urbanistički zavod, jedna je od prvih građevina koje su zacrtale pravac novog bulevara, koji u trenutku završetka zgrade još nije bio završen na toj deonici. Objekat prati konceptijsku liniju koju Sibin uspostavlja na zgradi Poljoprivrednog fakulteta, a koji se gradi u isto vreme. Razlika je u razrađenijoj donjoj partiji objekta (prizemlje, mezanin, terasa), koji mu daju naglašeniju poslovnu funkciju i otvaraju ga ka trotoaru bulevara. Na arhitekturi zgrade se nepogrešivo čita uticaj tada vladajućeg internacionalnog stila, kao i samog Le Korbizjea, što je posledica Sibinovog studijskog boravka u Francuskoj 1954. godine, čiji je cilj bio da se arhitekta uputi upravo u ovakve tokove na svetskoj arhitektonskoj sceni.

Železnička stanica Novi Sad

Bulevar Jaše Tomića 4

Arh. Imre Farkaš (1924-2003)

Arh. Milan Matović (1936-2002)

Početak radova: proleće 1963.

Puštanje u saobraćaj: 31.maj 1964.

Objekat Železničke stanice u Novom Sadu otvara temu modernističke remodelacije Novog Sada i njegove transformacije iz varošice, u savremeni grad. Izgradnja infrastrukture pratila je industrijalizaciju i sveobuhvatnu urbanizaciju, gde je izgradnja Bulevara 23.oktobra (današnjeg Bulevara oslobođenja) paradigmatiska za sve naredne graditeljske podvige. Železnička stanica, na severnoj strani ove nove akse, postavila je temelj novog saobraćajnog sistema, nove urbane matrice i novog vizuelnog identiteta modernog grada. Objekat stanice kvalitativno i kvantitativno uspostavlja novosadsku modernu arhitekturu u diskursu jugoslovenskog modernizma: ovo je najveći objekat ovog tipa, sa savremenim programom, izrazito modernističkom kompozicijom, kapacitetima koji su odraz položaja grada u konstelaciji drugih republičkih i pokrajinskih glavnih gradova. Građen sa nesvakidašnjim entuzijazmom graditelja i punu podršku društva, kao simbol modernizacije i stepena razvoja, objekat je ispunio većinu očekivanja njegovih stvaralaca. Ipak, savremeni pogled na objekat identifikuje niz složenih relacija koje otežavaju njegovo prevodenje u savremene tokove i njegovo zaslužno vrednovanje u generalnom opusu jugoslovenskog modernizma.

Muzej radničkog pokreta i narodne revolucije Vojvodine

Dunavska 37

Muzej socijalističke revolucije/Muzej revolucije
Istorijski muzej Vojvodine
Muzej savremene umetnosti Vojvodine

Arh. Ivan Vitić (1917-1986)

Jednostepeni konkurs: 8. septembar 1959.

Uveljavljanje objekta: 1969-1970.

Muzej revolucije anticipiran je kao novi tip institucije koja je odraz specifičnih potreba jugoslovenskog samoupravnog društva i izražene potrebe da se tekovine revolucije baštine kao (kulturno-istorijske) vrednosti. Kuća predstavlja jedan od nekoliko objekata namenski projektovanih za ovaj tip muzeja (Muzej revolucije u Sarajevu Borisa Magaša, Muzej narodne revolucije Rijeka Nevena Šegvića, nerealizovani Muzej revolucije naroda i narodnosti Jugoslavije u Beogradu Vjenceslava Rihtera), kojim se materijalizuje jedinstveni projektni zadatak – arhitektonski objekat za instituciju sa „sasvim određenim političkim, naučnim i odgojnim zadacima“. Iako kuća Muzeja revolucije precizno reflektuje programske vrednosti arhitekture jugoslovenskog društva, ona svoj izrazit društveno-ideološki program materijalizuje upravo u snažno internacionalnom ključu - kroz modernu koncepciju prostora, jednostavan funkcionalni koncept, pažljiv odabir materijala, bez izrazite revolucionarne retorike, što je, zauzvrat, omogućilo objektu da se uz malo fizičkih intervencija aktualizuje u prethodnih pedeset godina.

Stambeni soliter

Vojvode Mišića 1

Arh. Ana Jankov (rod. Grubić, 1927)

Realizacija: 1964.

Jedan od retkih stambenih solitera u užem centru Novog Sada projektovala je Ana Jankov, iz generacije posleratnih arhitekata, koje su ostavile značajan trag u arhitektonskoj slici grada. Značaki pristup rešavanju specifične (tro)ugaone parcele ne-narušavanjem neposredog okruženja, rezultirao je time da ova desetospratnica jednostavne i markantne forme i danas predstavlja urbani reper na uglu ulica Maksima Gorkog i Vojvode Mišića. Ana Jankov je svoju samostalnu praksu nastavila kasnih šezdesetih godina XX veka u Splitu, gradu u kom je i rođena. Kao jedan od istaknutih primera arhitekture projektovanih od strane žena arhitekata, objekat je prikazan u "Ženskom rokovniku 2016" izdatog od strane Pokrajinskog sekretarijata za privredu, zapošljavanje i ravnopravnost polova.

Poljoprivredni fakultet

Trg Dositeja Obradovića 8

Arh. Sibin Đorđević (1926-2013)

Projekat: 1954.

Realizacija: 1957-1964.

Izgradnjom kompleksa Poljoprivrednog fakulteta otpočela je i izgradnja novog univerzitetskog kampusa u Novom Sadu, čije je urbanističko rešenje takođe uradio Sibin Đorđević, zajedno sa Rodoljubom Radosavljevićem. Oba projekta su nastala neposredno po povratku Sibina Đorđevića sa polugodišnjeg studijskog boravka u Parizu, koji je imao presudnog uticaja na dalju arhitektonsku praksu njega i njegove supruge Milene Stanković Đorđević, sa kojom je zajedno radio na njihovim kasnijim projektima. Ovaj boravak je bio organizovan od strane francuskog Ministarstva za urbanizam za nekolicinu arhitekata iz celog sveta, sa ciljem da se učesnici na licu mesta upute u najsavremenije arhitektonske i urbanističke tokove na terenu po gradovima Francuske. Stipendiju za studijski boravak je obezbedio Grad Novi Sad, što je bio izuzetni vid ulaganja lokalne sredine u svoje pozicioniranje na međunarodnoj arhitektonskoj sceni. Kompleks fakulteta se sastoji iz četiri paviljona – hemijskog, stočarskog, ratarskog i biološkog - povezanih zajedničkim prizemljem.

Studio M

Ignjata Pavlasa 3

Arh. Pavle Žilnik (1920-2006)

Realizacija: 1963-1966.

Zvanično je otvoren 29. novembra 1965. godine na 16. rođendan Radio Novog Sada početak rada Studia M: 4. decembar 1965. godine
Pavle Žilnik za Objekat Studija M dobija Oktobarsku nagradu grada Novog Sada 1966. godine.

Prve godine konceptualizacije savremenog Novog Sada obeležilo je i intenzivno anticipiranje mreže objekata kulture. U tim naporima, moderni jezik arhitekture prevoden je u nove programe i nove tipove. Projektovan kao studijsko koncertna sala, Studio M je i danas jedini prostor grada koji u sebi spaja koncertnu dvoranu i studio za snimanje i prenose. Povlačenjem objekta u odnosu na glavnu ulicu, i skladnim pozicioniranjem u odnosu na Dunavski park, definisan je slobodan javni prostor, dodatno označen skulpturalnom fontanom Jovana Soldatovića. Veza sa starijim objektom Radio Novog Sada, nekadašnjeg objekata Trgovački Lojd, naglašena je apstraktnom i dinamičnom fenestracijom. Skladan odnos objekata na potezu Ulice Ignjata Pavlaša, Žilnik ostvaruje i uspešnom interpolacijom dogradnje zgrade Radija, spajajući je sa Tabakovićevim objektom Doma Novosadske trgovačke omladine.

Osim izuzetnih funkcionalnih tehnoloških doprinosa, Žilnikova kuća realizuje jedan kvalitetan odnos prema slobodnom unutrašnjem prostoru, gde se praznina uspostavlja kao vrednost arhitekture, i kao potencijal za dalji programski razvoj.

Savez vodnih zajednica

Mike Antića 2

Arh. Zoran Nikolić (1924-1988)

Realizacija: 1954-1956.

Administrativna zgrada Saveza vodnih zajednica jedan je od prvih javnih objekata koji nakon Drugog svetskog rata donose savremeni arhitektonski izraz internacionalnog stila u Novi Sad. Ovaj objekat deo je šireg projekta teritorijalne modernizacije Vojvodine, za čiji je uspeh vodoprivreda imala ključnu ulogu, a u svetlu tada aktuelne izgradnje kanalske mreže sistema Dunav-Tisa-Dunav. Zbog toga ne čudi da je posebna arhitektonska pažnja posvećena upravo ovom objektu, na kom se oslikava značaj tog društvenog projekta. Iako upravna, zgrada podseća pre svega na modernističke stambene vile, zbog svojih proporcija, arhitektonskih inovacija i slobodostojeće pozicije na parceli. Karakterističan je atrijum koji je zapravo otvoren ka ulici i vrtu, a okružuju ga pasarele prvog sprata, stvarajući jedan složeni polu-javni natkriveni pristupni prostor pred ulazom u objekat. Zgrada predstavlja uspešan prostorni i tipološki nastavak niza objekata kulture grupisanih u Galeriju.

Studentski segment izložbe

Studenti Akademije umetnosti u Novom Sadu

Studenti Departmana za arhitekturu i urbanizam Fakulteta tehničkih nauka u Novom Sadu

Autor fotografija: Igor Šiler

Autor fotografija: Jelena Gajinović

Nevidljivo nasleđe ili traženje grada u gradu

Studenti Akademije umetnosti u Novom Sadu:

Igor Šiler, Snežana Petković, Aleksa Gajić, Ivan Vuknić, Sara Apostolović,
Miljan Vuletić, Sofija Balać, Ivana Čavić, Teodora Ivkov, Barbara Jovanović,
Jelena Gajinović, Vanja Novaković, Milica Strizović

Koordinatori:

Mia Čuk, Andrea Palašti, Aleksandar Ramadanović

Autor fotografija: Ivana Čavić

Kako bismo danas definisali ono što označava arhitektura iz perioda 1950-1970 u Novom Sadu? Da li reč nasleđe iskršava u svesti onih koji grade (i pregrađuju) grad u ovom trenutku? Ili je nasleđe pojam rezervisan isključivo za onaj dekorativni, "izložbeni" deo Novog Sada, tzv. staro, barokno jezgro grada s kraja 19.veka koje se prostire na svega nekoliko ulica? Arhitektura posleratnog modernizma u velikoj meri predstavlja urbanističku, demografsku i kulturnu transformaciju jednog nevelikog naselja u koherentnu urbanu celinu. Objekte građene u ovom periodu karakteriše estetska ujednačenost i funkcionalnost, projektovanje "po meri građana" - izraz kojim treba baratati oprezno, naročito iz današnje perspektive kada on može zvučati kao nepomirljivi idealizam. Ovim objektima danas prilazimo i ulazimo u njih sa ravnodušnošću navike, njihovo prisustvo je neupečatljivo ili upečatljivo tek onda kada se pored najednom izgradi neka nova, po svemu sudeći šarena zgrada sa imenom građevinskog investitora na fasadi, koja trajno menja percepciju celovitosti grada. Istraživački radovi studenata Akademije umetnosti skreću pažnju na veliki broj pitanja iz oblasti kulturnog nasleđa, stambenih politika i urbanizma, kroz pojedinačne studije odabranih objekata na teritoriji Novog Sada. Mapiranjem objekata različitih namena i dokumentovanjem "zatečenog stanja" njihovi radovi pružaju uvid u složene procese transformacije jednog oblika gradnje i projektovanja i njegovog prevazilaženja- napuštanja, takode analizirajući posledice ovakvog delovanja na stanovnike pojedinih gradskih četvrti.

Kao rezultat, izložba Fokus na modernizam pored toga što skreće pažnju na kvalitete i vrednosti graditeljskog nasleđa iz perioda 1950-70, mora predlagati i jednu vrstu nepomirenja sa odsustvom valorizacije istog, sa praktično nepostojećim javnim dijalogom o mogućnostima revitalizacije ogromnog broja objekata koji su Novi Sad obeležili kao grad.

Autor fotografije: Marko Šarac

Fokus na korisnika modernizma

Studenti Departmana za arhitekturu i urbanizam Fakulteta tehničkih nauka u Novom Sadu:

Nataša Apostolović, Petar Bajunović, Tijana Bilafer, Nevena Čalošević, Nemanja Čaćić, Milica Gruban, Mirjana Ivanović, Kristina Marinković, Jovan Milošević, Stefan Milović, Nevena Nikić, Milica Ninković, Dajana Ostojić, Filip Pajović, Lara Penc, Marko Prodanović, Milica Rakočević, Sofia Rudan, Tijana Savić, Sara Stanić, Marko Šarac, Dragana Šaša, Katarina Šijačić, Katarina Tričković, Marko Vuksanović, Jovana Zrnić, Sonja Đordan, Milan Maletin, Zorana Obradović, Zoran Otrupčak, Jelena Stepanović.

Koordinatori:

Miljana Zeković, Višnja Žugić, Bojan Stojković

Nastavni predmet:

Efemerna arhitektura, školska 2016/17. godina

Autor fotografije: Marko Šarac

Projekat studenata Departmana za arhitekturu i urbanizam, Fokus na korisnika modernizma, u formi foto eseja preispituje poziciju savremenih korisnika modernističkih zgrada, i odgovara na pitanja:

Ko je bio korisnik modernizma? Ko je danas?

Kako se današnji korisnik modernizma snalazi u čitanju prostora projektovanih za jedno prošlo, drugačije vreme?

Na koji način ih upotrebljava, prilagodava, transformiše? Poštuje li sećanje ovih prostora na kolektivni duh upisan u fizičke strukture modernih planova?

Da li je naš korisnik modernizma u dijalogu sa svojim modernim domom?

Postavljajući u fokus sociološko-ambijentalni presek kroz fizičku strukturu zgrade, fasadu objekta kao displej života njegovih korisnika, dijalog dve dominantne strukture „kapije grada“, ili poetiku transformacija specifičnog arhitektonskog elementa kroz vreme, studentski radovi ispituju, reinterpretiraju i krativno tumače akumulirane narative analiziranih prostora, kroz zapise iz četiri modernistička stambena objekta u Novom Sadu.

Analizirani objekti:

1. Stambeni objekat u ulici Ilije Ognjanovića, 14 i 16 (projektanti: Milena i Sibin Đorđević)
2. Stambene kule na Bulevaru Oslobođenja, 94 i 115 (projektant: Zora Mitrović Pajkić)
3. Stambene kule u Radničkoj ulici, 17 i 19 (projektant: Milorad Knežević)
4. Stambena lamela u ulici Žarka Vasiljevića 12, 14 i 16 (projektant nepoznat)

Recenzija

Arhitektonsko nasleđe dugo je bilo posmatrano samo u vremenskim okvirima drevnih i klasičnih epoha, srednjeg veka, novog doba i predratnog perioda. Interesovanje za arhitekturu, sada već ne tako bliskog posleratnog perioda, pokrenulo je niz istraživanja, revalorizacije i revitalizacije objekata ove epohe. Ovaj rasan period, period napretka, razvoja i manifesta moći ostavio je za sobom velika ostvarenja u arhitekturi, kako u svetu, tako i kod nas, vredan pažnje i svakako vredan epiteta kulturno nasleđe.

Izložbom «Fokus na modernizam: Arhitektura Novog Sada 1950 – 1970» izdvojena su arhitektonska dostignuća visokog graditeljskog kvaliteta i estetskih vrednosti, iz perioda koji je dugo vremena bio zapostavljen od strane javnosti, ali i u istraživanjima stručnih krugova. Ovaj period predstavlja izuzetno značajnu epohu razvoja arhitektonske discipline kao i uspostavljanje osnova savremene urbane matrice u koja su utkana dela modernizma, čineći njene istaknute prostorne repere.

Izuzetno dinamično predstavljanje pomenutog arhitektonskog stvaralaštva postignuto je izlaganjem u dve celine.

Fotografijama velikog formata Relje Ivanića, na kojima su prikazani eksterijeri i enterijeri odabranih objekata, sa fokusom na monumentalnost i lepotu arhitektonskog stvaralaštva zapostavljenog u svakodnevicu užurbanog grada, ističe se potreba za poštovanjem i očuvanjem ovog segmenta arhitektonskog nasleđa koje je u potpunom kontrastu sa trenutnim stanjem pukog prihvatanja, zapostavljanja i narušavanja arhitektonskih vrednosti.

Kroz mikro svet ovih objekata, njihovu izmenu tokom vremena i segmente trenutnog stanja, način korišćenja od strane savremenih korisnika i pojedine prikaze delića njihovog privatnog sveta vode nas fotografske studije i foto eseji nastali kao rezultat istraživanja studenata Departmana za arhitekturu i urbanizam Fakulteta tehničkih nauka i studenata likovnog departmana Akademije umetnosti Univerziteta u Novom Sadu.

Na taj način materija je prikazana iz stručnog ugla, ali dopadljivo i pitko kako bi vrednost, trenutno stanje i potrebe očuvanja u budućnosti mogli sagledati pripadnici stručne, ali i šire javnosti. Ohrabrujuće je to što izlaganje ovog segmenta arhitektonskog stvaralaštva jeste, kako to ističu autori, početak planiranog višegodišnjeg istraživanja jugoslovenskog modernizma u Vojvodini, «čiji je cilj valorizacija i predstavljanje nasleđa posleratne modernističke arhitekture na ovim prostorima, upravo sada kada postoji dovoljna vremenska i ideološka distanca.»

dr Mirjana Sladić

Postavka izložbe

Autor fotografije: Relja Ivanić

Otvaranje izložbe

Autor fotografije: Marko Ercegović

Biografije autora

RELJA IVANIĆ

Arhitektonski fotograf, diplomirao na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu. Saraduje sa arhitektama i klijentima na stvaranju originalnih i ikoničnih fotografija objekata i enterijera. 2012. godine sa Kostom Mijićem osniva platformu za arhitekturu i kulturu prostora SuperProstor.

Medu mnogobrojnim fotografskim serijama savremene arhitekture nalazi se i znatan broj javnih i kulturnih ustanova i institucija u Srbiji, kao što su: Muzej jugoslovenske kinoteke, Muzej istorije Jugoslavije, Muzej Lepenski Vir, Narodna biblioteka Srbije, Kula Nebojša, te nastupi Srbije na Međunarodnoj izložbi arhitekture u Veneciji. Dopisnik je za holandski časopis o arhitekturi A10. Pored rada sa velikim brojem istaknutih arhitekata u Srbiji, do sada je saradivao i sa arhitektama iz Luksemburga i Švedske, kao i mnogim arhitektama iz regiona, istaknutim kompanijama i institucijama.

ALEKSANDAR BEDE

Dr Aleksandar Bede je doktorirao na studijama urbanizma Departmana za kulture projekta na Univerzitetu IUAV u Veneciji, gde se kao stipendista bavio proučavanjem urbanih i teritorijalnih modernizacija Novog Sada i Vojvodine. Diplomirao je na Departmanu za arhitekturu i urbanizam Fakulteta tehničkih nauka Univerziteta u Novom Sadu 2011. godine (master). Stipendista je Akademije Schloss Solitude iz Štutgarta, Nemačka, na čijem je rezidencijalnom programu boravio 2013. godine i gde je imao samostalnu izložbu Milena i Sibir 2015. godine. Ista institucija je izdavač njegove knjige U paru za društvo. Arhitektura Sibina Đorđevića i Milene Stanković Đorđević (2015). Autor je više stručnih publikacija i izlagao je samostalno i u okviru grupnih izložbi u zemlji i inostranstvu.

ANDREA TAMAŠ DAČIĆ

Studije arhitekture je završila 2004. godine na Fakultetu Tehničkih Nauka, Univerziteta u Novim Sadu. Profesionalni rad je započela u novosadskom projektnom birou M+. Internacionalno projektantsko iskustvo sticala je u SAD. Od 2013. godine počinje da radi samostalno i osniva platformu arcHeA.holistic architecture, koja se bavi arhitekturom, istraživačkim radom i praksom. Saradivala je u nastavi kao demonstrator na Departmanu za arhitekturu i urbanizam, matičnog fakulteta - gde je ujedno i studentkinja doktorskih studija. Tokom 2014. godine učestvovala je u istraživanju Žene arhitekta Novog Sada, čiji su rezultati postali osnova za sajt www.w-a-ns.com ali i podloga za osmišljavanje međunarodne studentske radionice u okviru XIV Bijenala Arhitekture u Veneciji.

Biografije autora

SLOBODAN JOVIĆ

Slobodan Jović je zaposlen kao asistent na Departmanu za arhitekturu, urbanizam Fakulteta tehničkih nauka, Univerziteta u Novom Sadu. Na istom fakultetu, 2011. godine završio je osnovne akademske i master studije, a trenutno je i student doktorskih studija.

Od 2011. do 2015. bio je zaposlen u arhitektonskom studiju „Enforma“ iz Kotor. Kao arhitekta projektant, a posle i kao rukovodilac projekata učestvovao je na većem broju arhitektonskih i urbanističkih i projekata unutrašnjeg uređenja prostora. Radove je izlagao na domaćim i međunarodnim izložbama. Dobitnik je nekoliko priznanja na međunarodnim i nacionalnim arhitektonskim konkursima, kao i specijalnog priznanja u okviru nagrade „Ranko Radović“. Autor je nekolicine naučnih i stručnih radova, predstavljenih na konferencijama, stručnim i naučnim časopisima.

DRAGANA KONSTANTINović

Dr Dragana Konstantinović, dipl.inž.arh, docent je na Departmanu za arhitekturu i urbanizam Fakulteta tehničkih nauka. Diplomirala je 2003. na Fakultetu tehničkih nauka, Departman za arhitekturu i urbanizam, magistrirala 2009. godine na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu, doktorirala januara 2014. godine na Fakultetu tehničkih nauka sa tezom „Programske osnove jugoslovenske arhitekture: 1945-1980“. Aktivni je projektant i istraživač. Autor je velikog broja naučnih i stručnih radova, predstavljenih na konferencijama, stručnim i naučnim časopisima i monografijama. Predaje arhitektonsko projektovanje kao i niz predemata iz oblasti istorije arhitekture, umetnosti i kulture. Član je Društva arhitekata Novog Sada od 2007.godine, član uredništva časopisa DaNS 2010-2012.

MAJA MOMIROV

Maja Momirov radi kao saradnik u nauci na Departmanu za arhitekturu i urbanizam Fakulteta tehničkih nauka u Novom Sadu od 2011. godine, a od 2012. godine aktivno učestvuje u nastavi. Na istom departmanu završila je integrisane osnovne i master studije 2010. godine. Aktivan je projektant i istraživač. Autor je više naučnih radova predstavljenih na konferencijama, u časopisima i zbornicima i umetničkih radova izlaganih na domaćim i međunarodnim izložbama. Urednik je nekoliko stručnih publikacija i učestvovala je u organizaciji više stručnih događaja, među kojima se izdvajaju međunarodna interdisciplinarna konferencija Radical Space In Between Disciplines, 20. Salon i dani arhitekture u Novom Sadu. Član je Društva arhitekata Novog Sada od 2014.godine.

Urednici kataloga:
dr Dragana Konstantinović, Maja Momirov, Slobodan Jović

Recenzent:
dr Mirjana Sladić

Dizajn kataloga i tehnička obrada:
Slobodan Jović, Igor Vukičević

Autor fotografije sa korica:
Relja Ivanić (www.reljai.com)

Izdavač:
Društvo arhitekata Novog Sada (www.dans.org.rs)
Novi Sad, 2017. godine

ISBN 978-86-919345-2-1

CIP - Каталогизација у публикацији
Библиотека Матице српске, Нови Сад

72:77.033(083.824)

FOKUS na modernizam [Elektronski izvor] : arhitektura Novog Sada 1950-1970 : izložba arhitektonske fotografije : [Novi Sad, 23. 3. - 9. 4. 2017.] / [urednici kataloga Dragana Konstantinović, Maja Momirov, Slobodan Jović]. - Novi Sad : Društvo arhitekata Novog Sada, 2017. - 1 elektronski optički disk (CD-ROM) ; 12 cm

Nasl. sa naslovnog ekrana.

ISBN 978-86-919345-2-1

1. Друштво архитеката Новог Сада

а) Архитектура - Фотографије - Изложбени каталози

HYPERLINK "<http://www.vbs.rs/scripts/cobiss?command=DISPLAY&base=COBIB&RID=319645447>" \n